

หลักการประเมินนักเรียนอย่างยุติธรรม :
แนวปฏิบัติสำหรับการศึกษาในประเทศแคนาดา*
Principles for Fair Student Assessment: Practices
for Education in Canada

ดร. สุชาดา กรเพชรปณัฏฐ์**

หลักการประเมินนักเรียนอย่างยุติธรรม :
แนวปฏิบัติสำหรับการศึกษาในประเทศแคนาดา
ประกอบด้วยชุดของหลักการและแนวปฏิบัติ
ซึ่งได้รับการยอมรับโดยองค์การวิชาชีพทั่ว
ไปซึ่งให้การประเมินอย่างยุติธรรมในบริบทของการ
ศึกษาในประเทศแคนาดา การประเมินขึ้นอยู่กับ
การพิจารณาตัดสินคุณค่าทางวิชาชีพ หลักการ
ประเมินและแนวปฏิบัติที่นำเสนอในเอกสารนี้

เสนอประเด็นที่ควรพิจารณานำไปใช้ในการตัดสิน
คุณค่าทางวิชาชีพ และพยายามทำให้การประเมิน
มีความเท่าเทียมกัน และเกิดความยุติธรรมสำหรับ
นักเรียนทุกคน

ในหลักการประเมินนี้ นิยามการประเมิน
หมายถึงกระบวนการรวบรวมและตีความหมาย
สารสนเทศเพื่อ 1) แจ้งให้นักเรียนและพ่อแม่/ผู้
ปกครองทราบเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักเรียน

*แปลและเรียบเรียงจาก Principles for Fair Student Assessment Practices for Education in Canada
เอกสารประกอบการบรรยายของ Professor Dr. Todd Rogers ในการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง การวิจัย การวัดและ
ประเมินทางการศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 11 วันที่ 28 มกราคม 2546 ณ โรงแรมรอยัล พาเลซ เมืองพัทยา
จังหวัดชลบุรี

**หัวหน้าภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรมที่ได้เรียนรู้ 2) รายงานต่อบุคลากรที่ทำหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษา ในเรื่องการเรียนการสอน การวินิจฉัยผู้เรียน การจัดชั้นเรียน การเลื่อนชั้นเรียน การสำเร็จการศึกษา การวางแผนหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรและนโยบายการศึกษา หลักการประเมินและแนวปฏิบัตินี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้พัฒนาและผู้ใช้การประเมิน ผู้พัฒนาหมายถึงผู้กำหนดวิธีการประเมินและกำหนดนโยบายการประเมิน ผู้ใช้หมายถึงผู้เลือกวิธีการประเมินหรือผู้นำวิธีการประเมินไปใช้ และผู้ทำหน้าที่ให้บริการพัฒนาวิธีการประเมิน หรือผู้ตัดสินใจในผลหรือสิ่งที่ได้จากการประเมินไปใช้ บทบาทของผู้พัฒนาและผู้ใช้การประเมินอาจซ้อนทับกัน เช่น ครูเป็นทั้งผู้พัฒนาและนำเครื่องมือประเมินไปใช้ จากนั้นครูก็เป็นผู้ให้คะแนนและตีความหมายคะแนนของนักเรียน หรือเมื่อกระทรวงการศึกษาหรือคณะกรรมการโรงเรียนระดับท้องถิ่น ทำหน้าที่พัฒนาและนำโครงการประเมินไปใช้ และทำหน้าที่ให้คะแนนและตัดสินโดยอาศัยผลการประเมิน

หลักการประเมินนักเรียนอย่างยุติธรรม: แนวปฏิบัติสำหรับการศึกษาในประเทศแคนาดา เป็นผลมาจากความพยายามที่จะบรรลุความคิดเห็นร่วมกันถึงหลักการที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางการประเมินนักเรียนอย่างยุติธรรม หลักการประเมินและแนวปฏิบัตินี้ ไม่ควรนำไปใช้เป็นข้อบังคับ อย่างไรก็ตาม องค์กร สถาบัน และนักวิชาชีพ ที่สนับสนุนหลักการประเมินและแนวปฏิบัตินี้ จะอดทนรอคอยผลสำเร็จของการประเมินนักเรียนอย่างเท่าเทียม และยุติธรรม

การจัดทำและการใช้หลักการ

หลักการประเมินและแนวปฏิบัติแบ่งออกเป็น สองตอน ตอน ก. จัดทำสำหรับการประเมินโดยครู ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และอาจนำไปปรับใช้กับระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับผู้รับรายงานผลการประเมิน ตอนที่ ข. จัดทำสำหรับการประเมินแบบมาตรฐานที่พัฒนาขึ้นนอกชั้นเรียนโดยผู้ผลิตแบบสอนเพื่อการค้า ผู้บริหารการศึกษาระดับมณฑล กระทรวงการศึกษา และคณะกรรมการโรงเรียนระดับท้องถิ่น

ในแต่ละตอนประกอบด้วยหลักการ ทั่วไป 5 ประการของการประเมินนักเรียนอย่างยุติธรรม และในแต่ละหลักการประกอบด้วยแนวปฏิบัติสำหรับตอน ก. ในกรณีที่ไม่มีความมาตรฐานของการประเมินนักเรียนอย่างยุติธรรมอยู่ก่อนจะมีความคิดเห็นสั้นๆ ควบคู่กับแนวปฏิบัติแต่ละข้อเพื่อช่วยให้เห็นแนวปฏิบัติชัดเจนยิ่งขึ้น

คณะกรรมการที่ปรึกษาหารือ ตระหนักดีว่า ในศาสตร์การประเมิน คำศัพท์บางคำมีการให้นิยามและใช้แตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม ดังนั้น เพื่อคงความสอดคล้องของนิยามศัพท์ให้มากที่สุด ในหลักการประเมินนี้จึงพยายามใช้คำสามัญหรือคำทั่วไป

ตอน ก. การประเมินในชั้นเรียน

ตอน ก. เป็นเรื่องการพัฒนาและการเลือกวิธีการประเมินและการนำไปใช้ในชั้นเรียนโดยครู อาศัยกรอบแนวคิดของ มาตรฐานความสามารถของครูในการประเมินผลการศึกษาของนักเรียน (1990) แบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาและการเลือกวิธีการประเมิน
2. การรวบรวมสารสนเทศสำหรับการประเมิน
3. การให้คะแนนและการตัดสินผลการปฏิบัติของนักเรียน
4. การสรุปและตีความผลการประเมิน
5. การรายงานผลการประเมิน

คณะกรรมการที่ปรึกษาร่วมยอมรับว่าไม่สามารถนำแนวปฏิบัติทั้งหมด ไปประยุกต์ในทุกสถานการณ์ ได้อย่างเท่าเทียมกันอย่างไรก็ดี การให้ความสนใจกับหลักการประเมินและแนวปฏิบัติทั้งหมดในตอน ก อาจจะช่วยให้บรรลุผลสำเร็จ ทำให้การประเมินนักเรียนมีความเสมอภาคและยุติธรรม

การพัฒนาและการเลือกวิธีการประเมิน

วิธีการประเมินควรมีความเหมาะสม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและบริบทของการประเมิน

วิธีการประเมินในที่นี้หมายถึงกลยุทธ์และเทคนิคที่หลากหลายซึ่งครูอาจนำมาใช้ในการรวบรวมสารสนเทศเพื่อการประเมินกลยุทธ์และเทคนิคเหล่านี้ ได้แก่ การสังเกต การทดสอบ การซักถาม การสอบปากเปล่า การกำหนดมาตรฐาน การสัมภาษณ์ การประเมินโดยกลุ่มเพื่อน และการประเมินตนเอง แบบสอบมาตรฐาน แบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ การประเมินการปฏิบัติ การเขียนเรียงความ การจัดนิทรรศการ การประเมิน แฟ้มสะสมผลงาน การประเมินโครงการและผลผลิต เป็นต้น ชื่อที่ใช้เรียกมีหลากหลายที่ใช้กันมาก ได้แก่ การประเมินทางตรง การประเมินตามสภาพจริง การประเมินการปฏิบัติ และการประเมินทางเลือก สำหรับจุดมุ่งหมาย

ของหลักการประเมิน คำว่า วิธีการประเมิน รวมความถึงกลยุทธ์และเทคนิคทั้งหลาย ที่อาจใช้เพื่อการรวบรวมสารสนเทศจากนักเรียน เกี่ยวกับความก้าวหน้าในด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือ พฤติกรรมของนักเรียนที่ได้รับจากการเรียน

1. วิธีการประเมินควรได้รับการพัฒนา และเลือกใช้เพื่อให้การสรุปอ้างอิงเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคน มีความตรงและการตีความหมายไม่ผิดพลาด

ความตรงหมายถึงการสรุปอ้างอิงผลจากการประเมิน มีความหมาย ดังนั้น การพัฒนาหรือการเลือกวิธีการประเมินสำหรับเก็บรวบรวมสารสนเทศ ควรต้องเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายของการสรุปอ้างอิงหรือการตัดสินอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น การควบคุมดูแลความก้าวหน้าของนักเรียนในด้านการเป็นผู้ตรวจทาน หรือเป็น บรรณาธิการ วิธีการที่เหมาะสมคือ ควรมอบหมายงานเขียนจริง ๆ ให้นักเรียนทำให้เวลาและทรัพยากรสำหรับการบรรณาธิการ (พจนานุกรม, คู่มือ, และอื่นๆ) แล้วสังเกตจากการทำงานว่านักเรียนมีทักษะในการตรวจทานและการบรรณาธิการหรือไม่ ดีกว่าการให้นักเรียนทำแบบสอบ ซึ่งประกอบด้วยข้อสอบเป็นข้อๆ เรื่องเกี่ยวกับไวยากรณ์และการใช้ภาษาที่ไม่มี บริบท หรือ สถานการณ์จริง

2. วิธีการประเมินควรมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนอย่างเด่นชัด และสอดคล้องกับวิธีการเรียนการสอน

เพื่อให้การประเมินมีความตรงมากขึ้น วิธีการประเมินควรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน การวางแผนและออกแบบการประเมินควรกระทำไปพร้อมๆ กับการวางแผนการเรียนการสอน จะทำให้สามารถบูรณาการทั้งสองเรื่องเข้าด้วยกันได้อย่างดี การวางแผนร่วมกันดังกล่าวทำให้มองเห็นภาพรวมเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรมที่จะต้องเรียนรู้และถูกประเมิน รวมทั้งเห็นบริบทที่นักเรียนจะได้เรียนรู้และถูกประเมินด้วย

3. การพัฒนาหรือเลือกวิธีการประเมิน ควรพิจารณาถึงสิ่งใดที่ออกมาจากผลของการตัดสินใจตามสารสนเทศที่ได้รับ

ผลลัพธ์ของการประเมินบางครั้ง อาจมีความสำคัญกว่าครั้งอื่น ๆ เช่น การตีความหมาย ผลการปฏิบัติจากการสอบหลังจากจบหน่วยการเรียนรู้ผิดพลาด อาจมีผลทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนต่อในหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้ ในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงเช่นนี้จะต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังเพื่อรับรองว่าวิธีการประเมินที่ใช้ จะให้ผลการประเมินที่ถูกต้อง เทียบตรงและคงเส้นคงวา ส่วนในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น การพิจารณาว่านักเรียนทำงานที่มอบหมายในชั้นเรียนอย่างถูกต้องหรือไม่ อาจไม่ต้องเข้มงวดมากนัก การประเมินประเภทที่มีความเสี่ยงต่ำส่วนมากจะทำซ้ำในระหว่างช่วงของการรายงาน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ถ้าผลการประเมินถูกนำมารวมเพื่อเป็นสรุปความคิดเห็นหรือเกรด จะทำให้ข้อสรุปมีความคงเส้นคงวา และถูกต้องมากกว่า

4. ควรใช้การประเมินหลากหลายวิธี เพื่อประกันว่า การบ่งชี้ผลการปฏิบัติของนักเรียนมีความสอดคล้องและมีความสมบูรณ์

เพื่อให้เห็นภาพที่สมบูรณ์เกี่ยวกับความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือพฤติกรรมของนักเรียน ควรใช้วิธีการประเมินหลากหลายวิธี การประเมินความรู้ของนักเรียนอาจใช้ข้อสอบ การประเมินกระบวนการหรือทักษะการให้เหตุผล อาจใช้วิธีการสังเกตจากการปฏิบัติงานของนักเรียน ทักษะการประเมิน อาจใช้การพิจารณาจากการอภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับชิ้นงานที่ควรบรรจุในแฟ้มสะสมผลงาน การประเมินตนเอง อาจช่วยทำให้การประเมินมีความชัดเจนขึ้น หรือมีความหมายมากขึ้น ในการประเมินการเขียน เพื่อการสื่อสาร โครงการวิทยาศาสตร์ งานศิลปะ หรือเจตคติ การใช้วิธีการประเมิน มากกว่าหนึ่งวิธี จะช่วยลดความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการวัดจากแหล่งต่างๆ (เช่น ผลการปฏิบัติงานที่แย่งเนื่องจากวันหยุด ข้อคำถามในแบบสอบ มาตรฐานค่า หรือแบบสอบถาม ไม่สอดคล้องกัน ผู้สังเกตหลายคนได้ผลไม่สอดคล้องกัน ความไม่คงที่เมื่อเวลาเปลี่ยนไป เป็นต้น)

5. วิธีการประเมินควรเหมาะสมกับภูมิหลังและประสบการณ์เดิมของนักเรียน

วิธีการประเมินควรปราศจากความลำเอียงเนื่องจากปัจจัยของตัวนักเรียนที่ไม่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการประเมิน ปัจจัยที่ควรพิจารณา ได้แก่ วัฒนธรรม ลำดับชั้นของพัฒนาการ เชื้อชาติ เพศ ภูมิหลังทางเศรษฐกิจ และสังคม ภาษา

ความสนใจเฉพาะบุคคล และความต้องการพิเศษ
ความสำเร็จของนักเรียนในการทำแบบสอบหรือ
การสอบปากเปล่า และวิธีการประเมินไม่ควรจะ
ขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเดิมของนักเรียน
นอกจากว่าความรู้ดังกล่าวอยู่ในขอบเขตเนื้อหา
ที่กำลังประเมิน นักเรียนทุกคนควรจะได้รับ
โอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการแสดงความสามารถ
ของตน

6. ควรหลีกเลี่ยงเนื้อหาและการใช้
ภาษา ที่ทำให้เกิดความรู้สึกหวั่นไหว ส่อไป
ทางเพศ หรือ คำพูดล่วงเกิน

คำศัพท์และสถานการณ์ปัญหาในข้อสอบ
หรืองานที่ให้ปฏิบัติ ไม่ควรจะเป็นผลดี หรือผล
เสียกับนักเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ
ควรหลีกเลี่ยงภาษาที่อาจจะล่วงเกินนักเรียนบาง
กลุ่ม การใช้ภาษาที่เหมาะสมสำหรับเพศหญิง
และเพศชาย หรือสำหรับชนกลุ่มน้อย การใช้
ภาษาอย่าง ระวังระวัง จะทำให้การประเมินมี
ประสิทธิผลดี และยุติธรรมมากขึ้น

7. เครื่องมือประเมินที่แปลมาจาก
ภาษา ต่างประเทศ (ภาษาที่สอง) หรือนำมา
จากนริบท หรือสังคมอื่นที่แตกต่าง ต้องมี
หลักฐานที่แสดงว่า การสรุปอ้างอิงจากผล
การใช้เครื่องมือเหล่านี้ มีความตรงตามจุด
มุ่งหมายที่ต้องการ

การแปลเครื่องมือประเมินจากภาษาหนึ่ง
เป็นอีกภาษาหนึ่ง เป็นงานที่ยุ่งยากและซับซ้อน
ทำนองเดียวกับการปรับปรุงหรือนำเครื่องมือที่
ได้รับ การพัฒนาจากต่างประเทศมาใช้ ต้อง
กระทำด้วย ความระมัดระวังเพื่อให้แน่ใจว่า ผล
จากเครื่องมือ ที่แปลมาหรือการนำเครื่องมือของ
ต่างประเทศมาใช้นั้น จะไม่เกิดการตีความหมาย

ผิดพลาดหรือการเข้าใจผิด

การรวบรวมสารสนเทศสำหรับการประเมิน

นักเรียนควรได้รับโอกาสในการแสดง
ความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือพฤติกรรมที่จะถูก
ประเมินอย่างเพียงพอ

สารสนเทศเพื่อการประเมินสามารถเก็บ
รวบรวมได้หลากหลายวิธี (การสังเกต การสอบ
ปากเปล่า การสัมภาษณ์ การเขียนรายงานหรือการ
รายงานด้วยปากเปล่า การสอบโดยใช้วิธีการ
เขียนตอบ) อย่างไรก็ตาม แนวปฏิบัติต่อไปนี้
อาจไม่สามารถนำไปใช้กับแต่ละวิธีการได้
เหมือนกันหมด

1. ควรแจ้งให้นักเรียนทราบว่า ทำไม
จึงเก็บรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการ
ประเมิน และจะนำสารสนเทศนี้ไปใช้อย่างไร

ถ้านักเรียนรู้จุดมุ่งหมายของการประเมิน
จะทำให้ให้นักเรียนให้ความร่วมมือตอบสนองใน
ลักษณะที่ให้สารสนเทศที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย
ของการประเมิน เช่น ถ้านักเรียนรู้ว่าการเข้าร่วม
กิจกรรมกลุ่ม มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินทักษะ
ความร่วมมือ ก็จะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียน
เข้าร่วมทำกิจกรรมถ้านักเรียนรู้จุดมุ่งหมายของ
การประเมินเพื่อการวินิจฉัยจุดแข็งและจุดอ่อน
ไม่ใช่การประเมินเพื่อให้เกรด นักเรียนก็อาจจะ
กล้าแสดงทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนของตนออกมา
แต่ถ้านักเรียนรู้จุดมุ่งหมายของการประเมิน
เพื่อให้เกรด นักเรียนก็รู้ว่าต้องแสดงความ
สามารถให้มากที่สุด แนวปฏิบัตินี้เหมาะสำหรับ
วิธีการประเมินที่ให้นักเรียนมีโอกาเลือก เช่น
เลือกการเขียนงานที่กำหนดให้ หรือทำโครงการ
วิจัย เป็นต้น

2. ควรใช้กระบวนการประเมินภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและวิธีการ

การเก็บรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศของนักเรียนควรดำเนินการภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศที่มีความตรงและสอดคล้องมากที่สุด เงื่อนไขทั่วไป เช่น แสงสว่างที่เหมาะสม การถ่ายเทอากาศสะดวก อุณหภูมิของห้องกำลังสบาย และไม่มีสิ่งรบกวนอื่นๆ (การเดินเข้าออกจากห้อง เสียงดังรบกวน) นอกจากนี้การมีพื้นที่ในการทำงานเพียงพอ วัสดุอุปกรณ์เพียงพอ และกำหนดเวลาเพียงพอเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและรูปแบบของการประเมินก็จำเป็นเช่นกัน ตัวอย่าง เช่น ถ้าจุดมุ่งหมายของการประเมินคือการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกลุ่มย่อย ต้องมีพื้นที่ทำงานเพียงพอสำหรับนักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม และมีเนื้อที่ระหว่างกลุ่มอย่างเพียงพอด้วยเพื่อที่แต่ละกลุ่มจะได้ไม่รบกวนกัน หรือมีอิทธิพลต่อกัน และเพื่อที่ครูจะได้มีโอกาสสังเกต และประเมินนักเรียนแต่ละคนในแต่ละกลุ่มได้อย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึง

3. การประเมินโดยใช้วิธีการสังเกตแบบ ตรวจสอบรายการ หรือมาตราประมาณค่า

จำนวนคุณลักษณะที่จะประเมินในแต่ละครั้ง ควรมีจำนวนน้อยและบรรยายคุณลักษณะที่จะประเมินอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อจะได้ทำการสังเกตได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

โดยทั่วไปพฤติกรรมของนักเรียนจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จนเป็นการยากที่จะสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมดพร้อม ๆ กันได้ ดังนั้นจึงควรลดหรือจำกัดจำนวน

พฤติกรรมที่จะสังเกตในแต่ละครั้ง และบรรยายพฤติกรรมที่จะสังเกตอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม วิธีการอีกอย่างหนึ่งในการทำการสังเกตคือการแบ่งพฤติกรรมออกเป็นชุด ๆ แล้วสังเกตและประเมินพฤติกรรมทีละชุดตามลำดับ การสังเกตพฤติกรรมทีละชุดนี้จะทำให้ข้อมูลและสารสนเทศมีจุดเน้นชัดเจน ทำให้สามารถสังเกตพฤติกรรมได้อย่างเป็นระบบและครบถ้วน

4. การให้คำชี้แจงแก่นักเรียนต้องชัดเจน สมบูรณ์ และเหมาะสมกับระดับความสามารถ อายุ และระดับชั้นของนักเรียน

การที่นักเรียนไม่เข้าใจเกี่ยวกับวิธีการประเมิน อาจมีผลทำให้นักเรียนไม่ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ หรือไม่แสดงพฤติกรรมที่ต้องการประเมิน ตัวอย่าง เช่น กรณีเวลาที่ใช้ในการประเมินครูควรบอกจำนวนเวลาที่กำหนดให้ และอธิบายแก่นักเรียนว่าควรจะใช้เวลาในการทำเครื่องมือประเมินแต่ละตอน อย่างไร และนักเรียนจะบันทึกคำตอบอย่างไร สำหรับการประเมินแฟ้มสะสมผลงาน ครูควรบอกเกณฑ์ในการเลือกชิ้นงานที่จะบรรจุในแฟ้ม ใครจะเป็นผู้เลือกชิ้นงาน และถ้าในกระบวนการเลือกชิ้นงานมีผู้เลือกมากกว่าหนึ่งคน จะรวมความเห็นที่แตกต่างกันอย่างไร ในบางครั้งควรมีการแสดงตัวอย่างชิ้นงานหรือการปฏิบัติด้วยเพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนเข้าใจคำชี้แจงหรือคำอธิบาย

5. การประเมินโดยใช้ข้อสอบแบบเลือกคำตอบ (เช่น แบบถูกผิด แบบหลายตัวเลือก) คำชี้แจง ควรส่งเสริมให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อ ไม่ควรขู่ว่าจะมีการทำโทษ

สูตรการปรับแก้การเดาบางครั้งมีการนำมาใช้เพื่อลดการเดาในการทำข้อสอบของนักเรียน สูตรปรับแก้การเดานี้ต้องการให้นักเรียนข้ามข้อสอบที่นักเรียนไม่มีความรู้ไป มากกว่าที่จะเดาคำตอบ แต่เนื่องจากมีผลการวิจัยแสดงว่าสูตรการปรับแก้การเดาไม่ได้ผลตามที่คาดหวัง จึงไม่ควรนำมาใช้ นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมให้ใช้ความรู้ในการทำข้อสอบอย่างเต็มที่และทำข้อสอบทุกข้อ

6. ในการรวบรวมสารสนเทศเพื่อการประเมิน ควรมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างเหมาะสมและคงเส้นคงวา

ควรมีความระมัดระวังในการเก็บรวบรวมสารสนเทศ เพื่อให้มีการปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนอย่างยุติธรรม ตัวอย่าง เช่น ในการประเมินการนำเสนอของนักเรียน ควรตั้งคำถามแบบสืบสอบกับนักเรียนทุกคน เพื่อที่ว่านักเรียนแต่ละคน จะได้มีโอกาสเท่าเทียมกันในการแสดงความรู้ความสามารถของตน ส่วนการทำแบบสอบแบบเขียนตอบ อาจมีนักเรียนบางคนขอให้อธิบายข้อสอบที่กำกวมให้ชัดเจนขึ้นต้องให้คำอธิบายเพิ่มเติมแก่นักเรียนทั้งชั้นด้วย

7. เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นและรบกวนหรือเป็นอุปสรรคต่อการเก็บรวบรวมสารสนเทศเพื่อการประเมินควรสังเกตและจดบันทึกไว้ด้วย

เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น เช่น ไฟฟ้าขัดข้อง การประชุมที่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า หรือวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพออาจจะรบกวนหรือเป็นอุปสรรคต่อการเก็บรวบรวมสารสนเทศเพื่อการประเมินควรบันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้

และนำมาพิจารณาในการตีความหมายสารสนเทศที่ได้รับ

8. นโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรควรกำหนดแนวทางตัดสินใจ เกี่ยวกับการใช้กระบวนการทางเลือกในกรณีรวบรวมสารสนเทศเพื่อการประเมินต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน ไม่เพียงพอที่จะตอบคำถามตามวิธีการที่กำหนดไว้

อาจมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนากระบวนการประเมินทางเลือก เพื่อให้มั่นใจว่าการประเมินมีความตรงและเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่อาจจะไม่สามารถตอบสนองวิธีการประเมินตามที่กำหนดไว้ได้ เนื่องจากมีความต้องการพิเศษ หรือความสามารถด้านภาษา ไม่เพียงพอ (ตัวอย่าง เช่น ใช้วิธีการให้ตอบคำถามด้วยวาจาแทนการเขียนตอบ จัดสอบรายบุคคล แทนการสอบรายกลุ่ม การแปลเป็นภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ของนักเรียน และการให้เวลาเพิ่มเติม เป็นต้น) การใช้กระบวนการประเมินทางเลือกควรมีแนวทางโดยกำหนดนโยบายเป็น ลายลักษณ์อักษร ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยครูผู้บริหารและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง

การให้คะแนนและการตัดสินผลการปฏิบัติของนักเรียน

กระบวนการให้คะแนนและการตัดสินผลการปฏิบัติของนักเรียน ควรเหมาะสมกับวิธีการประเมินที่ใช้ ควรนำไปประยุกต์และมีการควบคุมอย่างคงเส้นคงวา

การให้คะแนนและการตัดสินหมายถึง กระบวนการพิจารณาคุณภาพผลการปฏิบัติของ นักเรียน ความเหมาะสมของเจตคติหรือพฤติกรรม หรือความถูกต้องของคำตอบ ผลการให้คะแนน และการตัดสิน อาจนำเสนอเป็นข้อเขียนหรือ คำพูด การประมาณค่า การจัดประเภท การให้ เกรดแบบตัวอักษร การให้เกรดแบบตัวเลข หรือใช้หลายแบบร่วมกัน

1. ก่อนจะทำการประเมิน ควรกำหนด วิธีการให้คะแนนไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทาง สำหรับกระบวนการตัดสินคุณภาพผลการ ปฏิบัติ หรือผลผลิต ความเหมาะสมของเจตคติ หรือพฤติกรรม หรือความถูกต้องของคำตอบ เพื่อให้ผลการประเมินมีความตรง และความคงเส้นคงวา ควรมีกระบวนการให้คะแนน อย่างถูกต้องเหมาะสม วิธีการประเมินที่แตกต่างกัน ต้องการรูปแบบการให้คะแนนที่แตกต่างกัน การให้คะแนนข้อสอบแบบเลือกคำตอบ (ถูก-ผิด หลายตัวเลือก จับคู่) ต้องการให้ระบุคำตอบที่ ถูกต้องหรือคำตอบที่ดีที่สุด แนวทางการให้ คะแนนข้อสอบแบบความเรียงอาจมีปัจจัยอื่นเพิ่ม เช่น ระบุประเด็นสำคัญที่จะต้องมีในคำตอบที่ดี ที่สุด หรือตัวอย่างที่เหมาะสมกับระดับการ ปฏิบัติที่แตกต่างกันในกลุ่มที่ระดับอายุแตกต่างกัน กระบวนการตัดสินการปฏิบัติหรือผลลัพธ์อื่นๆ อาจมีข้อกำหนดลักษณะการปฏิบัติที่จะถูกประเมิน และควรมีคำอธิบายที่ชัดเจนแสดงให้เห็นระดับ ความแตกต่างของการปฏิบัติ หรือคุณภาพของ ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน

2. ก่อนจะทำการประเมิน ควรมีการ ชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าจะมีวิธีการให้ คะแนนและตัดสินคำตอบหรือสารสนเทศ ของนักเรียนอย่างไร

การให้คำชี้แจงแก่นักเรียนก่อนการ ประเมิน เกี่ยวกับกระบวนการให้คะแนน จะช่วย ทำให้มั่นใจว่าครูกับนักเรียนมีความคาดหวัง หรือความเข้าใจตรงกัน

3. ต้องมีความระมัดระวังเพื่อไม่ให้ ปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกันคลุมงมหมาย ของการ ประเมินมีอิทธิพลต่อผลการประเมิน

ในการให้คะแนนอาจมีความคลาดเคลื่อน ประเภทต่างๆ เกิดขึ้นโดยเฉพาะเมื่อมีดุลยพินิจ เข้ามามีเกี่ยวข้อง (เช่น ในการให้คะแนน ข้อสอบ แบบความเรียง การประเมินผลการปฏิบัติ การ ตัดสินข้อโต้แย้ง) ตัวอย่างความคลาดเคลื่อนที่ อาจเกิดขึ้น เช่น ถ้าต้องการประเมินงานเขียน เฉพาะด้านเนื้อหาเท่านั้น การให้คะแนนจะต้อง ไม่พิจารณาปัจจัยอื่นประกอบด้วย เช่น สไตล์ การเขียน คำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคนอกจาก นี้ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากความ ลำเอียงส่วนบุคคลของผู้ประเมิน อาจมีผลทำให้ ประเมิน นักเรียนทุกคนไปในทางเดียวกัน (เช่น ผู้ ประเมินใจดีเกินไปหรือเข้มงวดเกินไป) อาจเกิด ความลำเอียงแบบ halo effect เมื่อผู้ประเมิน มีความประทับใจหรือรู้จักนักเรียนบางคน หรือ ผลการประเมินครั้งก่อนมีอิทธิพลต่อการ ประเมินครั้งหลัง การใช้ผู้ประเมินอิสระสองคน หรือมากกว่า (ครู นักเรียนคนอื่นๆ) แล้วนำผล

มาเฉลี่ย จะทำให้ได้ผลการประเมินดีกว่าผลการประเมินจากผู้ประเมินเพียงคนเดียว การนำผลประเมินมารวมกัน จะช่วยจัดความลำเอียงส่วนบุคคลของผู้ประเมินแต่ละคนได้

4. การให้ข้อเสนอแนะประกอบกับการให้คะแนน ควรจะพิจารณาบนฐานของคำตอบของนักเรียนและควรนำเสนอในลักษณะที่นักเรียนสามารถเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะทั้งด้วย วาจา หรือข้อเขียน ควรจะมีเพื่อช่วยกระตุ้นหรือสนับสนุนการเรียนรู้ และชี้แนะข้อบกพร่อง ที่สามารถแก้ไขได้ หรือการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย นอกจากนี้ข้อเสนอแนะยังช่วยทำให้ผลการประเมินกระจ่างขึ้น การให้ข้อมูลย้อนกลับดังกล่าว ควรพิจารณาจากผลการเรียนรู้ที่ถูกต้อง

5. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการให้คะแนน ควรเนื่องมาจากปัญหาของกระบวนการให้คะแนนแบบเดิมและกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงใหม่นั้นควรนำไปใช้เพื่อให้คะแนนใหม่กับคะแนนเดิมที่ให้ไว้แล้ว

การคาดคะเนคำตอบที่เป็นไปได้ทั้งหมดของนักเรียนเป็นงานที่ยากในการประเมิน ทำให้คำตอบของนักเรียนที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายของการประเมินอาจถูกมองข้ามไป ดังนั้นควรมีการควบคุมดูแลอย่างค่อนเนื่อง เพื่อที่ว่าคำตอบของนักเรียนที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าจะได้รับการพิจารณาอย่างเหมาะสม

6. ควรแจ้งกระบวนการการอุทธรณ์ให้นักเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มต้นปีการศึกษา หรือเริ่มต้นการเรียนการสอนรายวิชาว่า นักเรียนสามารถอุทธรณ์ผลการประเมินได้

เมื่อนักเรียนเชื่อว่าผลการประเมินไม่ได้สะท้อนผลการปฏิบัติที่แท้จริงของนักเรียน ควรให้มีการทบทวนที่นักเรียนสามารถอุทธรณ์ได้ และต้องแจ้งให้นักเรียนรู้ กระบวนการนี้อาจได้แก่ การตรวจสอบผลการรวมคะแนน ตรวจสอบการบันทึกข้อมูลผิดพลาดการให้ผู้ประเมินที่เชื่อถือได้อีกคนหนึ่งให้คะแนน หรือตัดสินผลการประเมิน

การสรุปและตีความหมายผลการประเมิน

กระบวนการสรุปและตีความหมายผลการประเมิน ควรให้สารสนเทศที่แสดงถึงผลการปฏิบัติของนักเรียนที่สัมพันธ์กับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างถูกต้อง แม่นยำ เพื่อการรายงานผล

การสรุปและการตีความผลการประเมิน หมายถึง กระบวนการที่ใช้เพื่อรวมผลการประเมินเข้าด้วยกันในรูปของสรุปความคิดเห็นและเกรด ที่แสดงระดับการปฏิบัติของนักเรียนและการตีค่าผลการปฏิบัตินั้น

1. กระบวนการสรุปและตีความหมายเพื่อการรายงานผลการประเมิน ควรมีแนวทางจากนโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษร

สรุปความคิดเห็นและเกรดใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง ใช้รายงานความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน สำหรับผู้ปกครอง ครู นักจิตวิทยาให้คำปรึกษา และผู้บริหาร ใช้เป็น

แนวทางการจัดการเรียนการสอน การพิจารณาเลื่อนชั้นการวินิจฉัยนักเรียนที่ควรให้ความ สนใจเป็นพิเศษ (เช่น ได้รับเกียรตินิยม หรือต้องเรียนซ่อมเสริม) และช่วยนักเรียนวางแผนอนาคต นอกจากนี้สรุปความคิดเห็นและเกรดยังใช้สำหรับรายงานไปยังโรงเรียนอื่นในกรณี การโอนย้ายระหว่างโรงเรียน การศึกษาต่อ และ การจ้างงาน การทำหน้าที่หลายอย่างของสรุปความคิดเห็นและเกรด จะเกิดความสับสนน้อยลง ถ้ามีนโยบายกำหนดเป็นแนวทางสำหรับความ ต้องการใช้ผลที่หลากหลาย นโยบายนี้ควร พัฒนาขึ้นโดยครู ผู้บริหารโรงเรียน และผู้เกี่ยวข้องโดยมีการปรึกษาหารือร่วมกันความแทนผู้รับผลการ รายงานสรุปความคิดเห็นและเกรด

2. ควรอธิบายให้นักเรียนและผู้ปกครองรู้ถึงวิธีการสรุปความคิดเห็นและเกรด ตลอดจนการตีความหมาย

นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครองมีสิทธิ ที่จะรู้ว่าการปฏิบัติของนักเรียน มีวิธีการสรุปและตีความหมายอย่างไร ซึ่งจากสารสนเทศนี้ ทำให้นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครองสามารถนำข้อค้นพบไปใช้ประโยชน์และเพื่อทบทวนการประเมินในครั้งต่อไป

มีข้อสังเกตว่าบางด้านหรือบางแง่มุมของการสรุปและตีความนั้นต้องอาศัยการตัดสินใจของครูว่า อะไรดีหรือเหมาะสม การตัดสินใจนี้ ได้มาจากการศึกษาอบรมและประสบการณ์ของครู ซึ่งอาจเป็นการยากที่จะอธิบายวิธีการตัดสินใจก่อนล่วงหน้า ในกรณีเช่นนี้อาจใช้ตัวอย่างเพื่อแสดงให้เห็นว่า สรุปความคิดเห็นและเกรดมีวิธีการได้มาและตีความหมายอย่างไร

3. ผลการประเมินแต่ละประเภทที่นำมาใช้และกระบวนการในการสรุปความคิดเห็นและเกรด ควรบรรยายโดยมีรายละเอียดอย่างเพียงพอเพื่อให้สรุปความคิดเห็นและเกรดมีความชัดเจน

การตีความจากสรุปความคิดเห็นและเกรดจะทำได้ดี ถ้ามีคำอธิบายอย่างเพียงพอเกี่ยวกับผลการประเมินที่นำมาสรุปจุดเน้นของการประเมินแต่ละวิธี และกระบวนการในการสรุปรวมผลการประเมิน การประเมินจำนวนมากที่กระทำในระหว่างช่วงการรายงานมีลักษณะเป็นการประเมินความก้าวหน้า จุดมุ่งหมายของการประเมินนี้ (เช่น การสังเกตแบบไม่เป็นทางการ การทดสอบย่อย คำสัมภาษณ์ การสอบปากเปล่า) เพื่อรายงานความก้าวหน้าของการเรียนรู้ในแต่ละวันหรือแต่ละช่วงและเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน การประเมินอื่นๆ มีลักษณะเป็นการประเมินผลสรุป การประเมินผลสรุปเป็นวิธีการที่ควรนำมาใช้ในการสรุปความคิดเห็นและเกรด

4. การรวมผลการประเมินหลากหลายประเภทเข้าด้วยกันเป็นผลรวมสรุป ควรกระทำอย่างระมัดระวัง ถ้าเป็นไปได้ผลสัมฤทธิ์ ความมานะอดสาหะ การมีส่วนร่วมและพฤติกรรมอื่นๆ ควรให้เกรดแยกกัน

ความคิดเห็นและเกรดโดยรวมไม่สามารถตอบสนองได้ทุกเรื่อง เช่น เกรดแบบตัวอักษรใช้เพื่อสรุปผลสัมฤทธิ์จะมีความหมายมากที่สุดเมื่อเกรดนั้นแทนเฉพาะผลสัมฤทธิ์เท่านั้น ถ้าเกรดรวมถึงผลการปฏิบัติงานอื่นๆ ของนักเรียนไว้ด้วย เช่น ความมานะอดสาหะ ปริมาณงานที่สำเร็จความประณีตของงาน

การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ความประพฤติ ส่วนบุคคล หรือการตรงต่อเวลา นอกจากเกรดจะขาดความตรงในการวัดผลสัมฤทธิ์แล้ว ยังเป็นการบ่งบาราสนเทศของการเรียนรู้ที่สำคัญอื่นๆ และทำให้ขาดความยุติธรรม ดังนั้น เพื่อให้การประเมินผลการปฏิบัติของนักเรียนในด้านต่างๆ มีความเหมาะสมและยุติธรรม การให้เกรดแบบตัวอักษรสำหรับผลสัมฤทธิ์อาจมีสรุปผลรูปแบบอื่นๆ (เช่น แบบตรวจสอบรายการ การเขียนความคิดเห็น) ที่เหมาะสำหรับการสรุปผลพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ประเมินประกอบด้วย

5. ความคิดเห็นและเกรด ควรได้มาจากผลการประเมินหลากหลายวิธีร่วมกัน เพื่อให้มั่นใจว่าการประเมินครอบคลุมผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่มีความหมายอย่างกว้าง

การประเมินจำเป็นต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย จึงจะประเมินการปฏิบัติที่มีหลากหลายแง่มุม ได้อย่างเพียงพอ อย่างเช่น การประเมินการอ่าน เพื่อให้ผลการประเมิน ครอบคลุมโครงสร้างที่นิยามอย่างกว้าง สามารถทำได้โดยสรุปความคิดเห็นและเกรดที่นักเรียนได้รับนั้น ต้องได้มาจากผลการประเมินหลากหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีนั้น อ้างอิงถึงโครงสร้างแต่ละด้าน

6. ผลของการประเมินหลากหลายวิธี ที่นำมารวมเป็นสรุปความคิดเห็นและเกรด ควรมีวิธีการที่เชื่อมั่นได้ว่าผลการประเมินแต่ละวิธีถูกเน้น หรือให้น้ำหนักอย่างเหมาะสม

การนำผลการประเมินหลากหลายวิธีมา รวมเป็นสรุปผลการประเมิน จะต้องกระทำอย่างระมัดระวังเพื่อให้มั่นใจว่า จุดเน้นตามจริงของ

ผลการประเมินที่หลากหลายสอดคล้องกับจุดเน้นที่ต้องการของนักเรียนแต่ละคน การนำผลการประเมินที่เป็นตัวเลขมารวมกัน ควรระมัดระวังเกี่ยวกับความแปรปรวนของผลการประเมินแต่ละวิธี และต้องมีวิธีการจัดการกระทำที่เหมาะสม ถ้าความแปรปรวนของผลการประเมินแต่ละวิธีแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ถ้าเกรดที่ได้รับเป็นผลมาจากชุดการสอบแบบเขียนตอบหลายชุด ถ้าแบบสอบแต่ละชุดถูกนำมาคิดเป็นส่วนที่เท่ากันในการกำหนดเกรด ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละชุดจะต้องเท่ากัน

7. การตีความหมายสารสนเทศเพื่อการประเมิน ควรบรรยายอย่างระมัดระวัง และมีเหตุผล

การตีความหมายสารสนเทศที่รวบรวมเพื่อรายงานผลแก่นักเรียนเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและอาจมีข้อโต้แย้ง สารสนเทศดังกล่าวทั้งที่เป็นข้อความและเป็นตัวเลข จะมีความน่าสนใจน้อยหรือมีประโยชน์น้อย ถ้าการตีความไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถอธิบายได้ว่า อย่างไรคือเด่น อย่างไรคือด้อย กรอบอ้างอิงที่ใช้ในการตีความหมาย ควรจะสอดคล้องกับประเภทของ การตัดสินใจ กรอบอ้างอิงที่เป็นแบบฉบับได้แก่ การปฏิบัติที่สัมพันธ์กับมาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า การปฏิบัติที่สัมพันธ์กับกลุ่ม การปฏิบัติที่สัมพันธ์กับความถนัดและความก้าวหน้าตามที่คาดหวัง และการปฏิบัติในแง่ของพัฒนาการและการเรียนรู้ ถ้าเป็นการตัดสินใจว่านักเรียนมีความพร้อมหรือไม่ที่จะเรียนในหน่วยการเรียนรู้ต่อไป ควรตีความหมายโดยสัมพันธ์กับมาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า จะตรงประเด็นที่สุด

8. การตีความหมายผลการประเมิน ควรพิจารณาถึงภูมิหลังและประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน

การตีความหมายผลการประเมินควรสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และบริบทของสังคม ปัจจัยที่ควรพิจารณา ได้แก่ อายุ ความสามารถ เพศ ภาษาแม่ แรงจูงใจ โอกาสในการเรียน ความภาคภูมิใจในตนเอง ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ความสนใจพิเศษ ความต้องการพิเศษ และทักษะการสอบ ตัวอย่างเช่น แรงจูงใจในการเรียน ความสามารถด้านภาษา หรือสภาพแวดล้อมที่บ้าน อาจมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ในสิ่งที่จะประเมิน ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการพัฒนาทักษะ การเคลื่อนไหวช้า การขาดทักษะ การสอบ ความวิตกกังวลและความภาคภูมิใจ ในตนเองต่ำ อาจทำให้สอบได้คะแนนต่ำ ผลการประเมินที่ออกมาไม่ดี อาจมีสาเหตุมาจากการขาดความพร้อมในการเรียน เนื่องจากต้องการวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียน แต่จัดหาให้ไม่เพียงพอ ขาดกิจกรรมในการเรียน หรือเวลาในการเรียนไม่เพียงพอ เมื่อนักเรียนมีผลการปฏิบัติที่ไม่ดี ควรพิจารณาว่าอาจมีปัจจัยหลายอย่างตามที่กล่าวถึง มารบกวนการตอบคำถามหรือการปฏิบัติของนักเรียน

9. ผลการประเมินที่จะนำไปรวมเป็นสรุปความคิดเห็นและเกร็ดควรจะต้องจัดเก็บด้วยวิธีการที่เชื่อมั่นได้ว่า มีความถูกต้องเมื่อนำมาสรุปรวม และตีความหมาย

สรุปความคิดเห็นและเกร็ดและการตีความหมาย ที่รวบรวมจากผลการประเมินหลากหลายวิธี ไม่อาจได้ผลดีกว่าข้อมูลและสารสนเทศเบื้องต้นที่นำมารวมเป็นผลการประเมิน การควบคุมข้อมูลอย่างเป็นระบบช่วยลดความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดจากการเก็บรวบรวมในระเบียบของนักเรียน หรือฐานข้อมูลสารสนเทศ และช่วยป้องกันความมั่นใจของผลการประเมิน

10. การตีความหมายสารสนเทศ ควรกระทำโดยคำนึงถึงข้อจำกัดของวิธีการประเมินที่ใช้ปัญหาในการเก็บรวบรวมสารสนเทศและการตัดสินใจหรือการให้คะแนน และข้อจำกัดในการตีความหมาย

เพื่อให้เกิดความตรง การตีความหมายต้องใช้ผลที่ได้มาจากวิธีการประเมินที่เกี่ยวข้อง และความเป็นตัวแทนการปฏิบัติที่ถูกประเมิน นอกจากนี้ควรต้องคำนึงถึง อุปสรรคจากการบริหารจัดการ ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการวัด และข้อจำกัดของกรอบอ้างอิงที่ใช้ในการตีความหมายด้วย

การรายงานผลการประเมิน

การรายงานผลการประเมินควรมีความชัดเจน ถูกต้อง และมีประโยชน์สำหรับผู้รับผลการประเมิน

1. ระบบการรายงานผลการประเมินของโรงเรียน ควรมีนโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นแนวทาง ปัจจัยที่ต้องพิจารณาประกอบด้วย ผู้รับผลการประเมินสื่อในการนำเสนอรูปแบบ เนื้อหาสาระ ระดับของรายละเอียดความถี่

ช่วงเวลา และการเปิดเผยข้อมูลเพื่อความมั่นคงของข้อมูล

นโยบายที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำรายงานของโรงเรียน (ได้แก่ รายงานการประเมินแยกส่วน รายงานในระหว่างช่วงของการจัดทำรายงาน) ควรพัฒนาขึ้นโดยครู ผู้บริหารโรงเรียน และผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยการปรึกษากับตัวแทนของผู้ที่จะรับผลการประเมิน การมีส่วนร่วม ไม่เพียงทำให้การรายงานมีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์เท่านั้น แต่ยังช่วยทำให้ผู้รับผลการประเมินมีความเข้าใจ และนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์มากขึ้น

2. รายงานที่เป็นข้อเขียนหรือด้วยวาจา ควรประกอบด้วย การบรรยายเป้าหมาย และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนที่จะทำการประเมิน

เป้าหมายและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ควรนำมาเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมิน รายงานอาจถูกจำกัดด้วยข้อพิจารณาหลายประการ แต่จุดเน้นควรอยู่ที่จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและประเภทของการปฏิบัติที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ของจุดมุ่งหมายเหล่านั้น

3. รายงานควรมีความสมบูรณ์ในการบรรยายจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนเพื่อจะได้ส่งเสริมจุดแข็งและระบุสิ่งที่ปัญหาให้รู้

รายงานอาจเสนอข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างไม่ถูกต้อง หรือแสดงการชื่นชมนักเรียนที่ไม่มีคุณสมบัติเหมาะสม ความลำเอียงทั้งสองประเภททำให้ผลการประเมินขาดความตรง

และมีปัญหาในการนำไปใช้ประโยชน์ ความถูกต้องแม่นยำของการรายงานจุดแข็งและจุดอ่อน ของนักเรียน ช่วยลดความคลาดเคลื่อนอย่าง เป็นระบบ และมีความสำคัญในการกระตุ้นและ การส่งเสริมให้นักเรียนปรับปรุงการปฏิบัติให้ดีขึ้น รายงานควรประกอบด้วยสารสนเทศที่จะช่วยเหลือ และช่วยแนะแนวทางแก่นักเรียน พ่อแม่/ผู้ปกครองและครูในการติดตามผล

4. ระบบการประเมินควรจัดให้มีการประชุมระหว่างครูกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง และควรให้นักเรียนเข้าร่วมประชุมด้วยตามความเหมาะสม

การประชุมตามปกติหรือจัดเป็นกรณีพิเศษ ทำให้พ่อแม่/ผู้ปกครองและนักเรียนมีโอกาสดูอภิปรายกระบวนการประเมิน ทำความเข้าใจผลการประเมิน สรุปความคิดเห็นและเกร็ด และรายงานได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งมีการทำงานร่วมกับครู ในการวางแผนติดตามผลหรือแผนปฏิบัติการ

5. กระบวนการอุทธรณ์รายงานผลการประเมินควรแจ้งให้นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครองทราบ ตั้งแต่เริ่มต้นปีการศึกษาหรือเริ่มต้นการศึกษาแต่ละรายวิชา

บางครั้งเมื่อนักเรียนหรือพ่อแม่/ผู้ปกครองของนักเรียนเชื่อว่าผลสรุปความคิดเห็นและเกร็ด ไม่ได้สะท้อนผลการปฏิบัติของนักเรียนอย่างถูกต้อง ควรมีกระบวนการที่นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครองสามารถอุทธรณ์ได้ และแจ้งให้นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครองรู้ (เช่น ในคู่มือของโรงเรียน หรือจดหมายข่าวที่แจกให้นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครอง ตอนเริ่มต้นปีการศึกษา)

6. การเข้าถึงสารสนเทศการประเมิน ควรเขียนไว้เป็นนโยบายที่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานด้านความยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

นโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรที่พัฒนาโดยครู ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องกับการประเมิน ควรใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเผยแพร่สารสนเทศการประเมินของนักเรียน สารสนเทศการประเมินควรส่งให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียน พ่อแม่/ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลการประเมินไปใช้อย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ สารสนเทศการประเมินอาจเผยแพร่ให้ผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศ (ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษา ผู้จ้างงาน นักวิจัย) ประเด็นเกี่ยวกับการได้รับการยินยอมให้เผยแพร่ผลการประเมินควรระบุไว้ในนโยบายด้วย

7. การส่งต่อสารสนเทศการประเมิน จากโรงเรียนหนึ่งไปยังอีกโรงเรียนหนึ่ง ควรระบุเป็นลายลักษณ์อักษรในนโยบาย โดยต้องมีความเข้มงวดเพื่อให้มั่นใจว่าผลการประเมินได้รับการปกปิด เพื่อความมั่นคงของข้อมูล

เพื่อให้การโอนย้ายนักเรียนจากโรงเรียนหนึ่งไปอีกโรงเรียนหนึ่งเกิดความราบรื่น ควรมีนโยบายที่ชัดเจนระบุประเภทของสารสนเทศที่จะส่งไปพร้อมกับนักเรียน และรูปแบบของรายงานนโยบายเช่นนี้ซึ่งพัฒนาโดยผู้มีอำนาจพิจารณาและบุคลากรของกระทรวงการศึกษา ควรทำให้เชื่อมั่นว่าสารสนเทศถูกส่งไปโดยผู้ที่เหมาะสม และไปถึงผู้รับที่เหมาะสม

ตอน ข. การประเมินที่พัฒนาจากนอกชั้น เรียน

ตอน ข กำหนดไว้สำหรับการพัฒนาและการใช้วิธีการประเมินแบบมาตรฐาน ในการรับสมัครนักเรียน การจัดชั้นเรียน การให้ประกาศนียบัตร การวินิจฉัยทางการศึกษา และการประเมินหลักสูตรและโปรแกรม วิธีการประเมินเหล่านี้ พัฒนาโดยบริษัทผู้ผลิตแบบประเมินเพื่อการค้า กระทรวงการศึกษา และระบบโรงเรียนระดับท้องถิ่น

หลักการและแนวปฏิบัติแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ

1. การพัฒนาและการเลือกวิธีการประเมิน
2. การเก็บรวบรวมและตีความหมายผลการประเมิน
3. การรายงานผลการประเมิน แก่นักเรียน
4. การดำเนินโครงการประเมินภาคบังคับ

สำหรับ 3 หัวข้อแรกของตอน ข ปรับปรุงมาจากแนวปฏิบัติการทดสอบทางการศึกษาที่ยุติธรรมของประเทศสหรัฐอเมริกา หลักการและแนวปฏิบัติที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้ มุ่งให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติการทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา ในประเทศแคนาดา ส่วนหัวข้อที่ 4 เพิ่มเติมขึ้น เพื่อเป็นแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินการศึกษาภาคบังคับ และโปรแกรมการทดสอบ ที่พัฒนาและดำเนินการระดับชาติระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น

การพัฒนาและการเลือกวิธีการประเมิน

ผู้พัฒนาวิธีการประเมินควรพยายามให้เกิดความยุติธรรมสำหรับนำไปใช้กับนักเรียนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันหรือมีความต้องการพิเศษผู้พัฒนาควรให้สารสนเทศที่ผู้ใช้ต้องการเพื่อเลือกวิธีการให้เหมาะสมกับการประเมินที่ต้องการ

ผู้พัฒนาควร :

1. อธิบายว่าวิธีการประเมินมุ่งวัดอะไร และนำไปใช้อย่างไร บรรยายลักษณะของนักเรียนที่เหมาะสมจะนำวิธีการประเมินนี้ไปใช้

2. เตือนผู้ใช้ให้ป้องกันการใช้วิธีการประเมินอย่างไม่ถูกต้อง

3. อธิบายกระบวนการพัฒนาวิธีการประเมินรวมถึงทฤษฎีพื้นฐาน เหตุผลในการเลือกเนื้อหาและกระบวนการ และการให้คะแนน

4. แสดงหลักฐานว่าวิธีการประเมินให้ผลตรงกับจุดมุ่งหมาย

5. สำนวจการปฏิบัติของนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันแสดงหลักฐานว่าผลการประเมินโดยวิธีการนั้นมีความสอดคล้องและมีความตรงเหมาะสมสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้

6. จัดเตรียมตัวอย่างข้อคำถามหรืองานที่ให้ทำ หรือชุดข้อคำถามที่สมบูรณ์ คำชี้แจง กระดาษคำตอบ แบบรายงานผลคะแนน แนวทางการตีความ และคู่มือให้แก่ผู้ใช้แบบประเมิน

7. ตรวจสอบเอกสาร วิธีการประเมินและวัสดุที่เกี่ยวข้องในด้านเนื้อหาและภาษาที่อาจ

มีผลต่อความรู้สึกอ่อนไหว ความรู้สึกถูกล่วงเกิน หรือทำให้เข้าใจผิด

8. อธิบายทักษะเฉพาะและการฝึกอบรมที่จำเป็นในการบริหารวิธีการประเมินได้อย่างถูกต้อง และความเชี่ยวชาญเฉพาะในการตีความหมายคะแนน ได้อย่างถูกต้อง

9. จำหน่ายเครื่องมือประเมินที่มีข้อจำกัดให้แก่บุคคลที่มีคุณสมบัติเฉพาะเท่านั้น

10. มีกำหนดการทบทวนและปรับปรุงเนื้อหาปกติวิสัยคะแนนจุดตัดหรือคะแนน ผ่าน เกณฑ์ และแจ้งให้ผู้ใช้ทราบ

11. แสดงหลักฐานว่าเครื่องมือประเมินต่างฟอร์มที่มุ่งใช้สลับเปลี่ยนกัน สามารถเทียบเคียงกันได้ เช่น แบบสอบคู่ขนาน หรือการประยุกต์เครื่องมือประเมินกับการบริหารด้วยคอมพิวเตอร์

12. แสดงหลักฐานว่าวิธีการประเมิน ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาที่สองมีความถูกต้องเหมาะสมในการนำไปใช้ และหลักฐานนี้ควรจัดทำเป็นภาษาที่สอง

13. โฆษณาวิธีการประเมินโดยเน้นว่าวิธีการประเมินนั้นสามารถนำไปใช้ได้เฉพาะจุดมุ่งหมายที่ตรงกับสิ่งที่วิธีการมุ่งประเมินเท่านั้น

ผู้ใช้ควร :

1. พิจารณาจุดมุ่งหมายของการประเมิน และลักษณะของนักเรียนที่จะประเมิน จากนั้นจึงเลือกวิธีการประเมินที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและประเภทของนักเรียน

2. หลีกเลี่ยงการใช้วิธีการประเมิน สำหรับจุดมุ่งหมายที่ไม่ตรงกับคำแนะนำของผู้พัฒนา

3. ตรวจสอบวิธีการประเมินเพื่อพิจารณาความเกี่ยวข้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของคะแนนที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและลักษณะของนักเรียนที่มุ่งประเมิน

4. ศึกษาผลการประเมิน วิธีการประเมิน และค้นหาหลักฐานที่สนับสนุนข้ออ้างของผู้พัฒนาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของแต่ละวิธี

5. ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเนื้อหาของวิธีการประเมินและกลุ่มปกติวิสัยหรือกลุ่มเปรียบเทียบ มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่จะประเมินสำหรับ วิธีการประเมินที่พัฒนาขึ้นจากภูมิภาคอื่นหรือจากต่างประเทศ ค้นหาหลักฐานที่แสดงว่าลักษณะของกลุ่มปกติวิสัย หรือกลุ่มเปรียบเทียบสามารถเทียบเคียงได้กับลักษณะของนักเรียนที่จะประเมิน

6. พิจารณาตัวอย่างเครื่องมือหรือชุดเครื่องมือประเมินที่สมบูรณ์ คำชี้แจง กระจายคำตอบ การรายงานผลคะแนน แนวทางสำหรับการตีความ และคู่มือ แล้วพิจารณาความเหมาะสมของเครื่องมือประเมินกับจุดมุ่งหมายที่จะนำมาใช้

7. ตรวจสอบเอกสารวิธีการประเมินและวัสดุที่เกี่ยวข้อง ในด้านเนื้อหาหรือภาษาที่อาจทำให้นักเรียนที่จะประเมินเกิดความไม่พอใจหรือเข้าใจผิด

8. มั่นใจว่าผู้ทำหน้าที่บริหารวิธีการประเมิน ผู้ให้คะแนน และผู้ตีความหมาย ผลการประเมิน มีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับดำเนินการ (ครูผู้ช่วยด้านการเรียนรู้ นักภาษา และการพูดบำบัด ผู้ให้คำปรึกษา นักจิตวิทยา โรงเรียน และนักจิตวิทยา)

9. มั่นใจว่าแบบประเมินที่มีข้อจำกัดกำหนดให้เฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมนำไปใช้เท่านั้น

10. มีสารสนเทศเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหา ความทันสมัยของกลุ่มปกติวิสัย และความเหมาะสมของคะแนนจุดตัดที่จะนำไปใช้กับนักเรียนที่ต้องการประเมิน

11. มีสารสนเทศเกี่ยวกับแบบสอบคู่ขนาน หรือการประยุกต์กับคอมพิวเตอร์

12. มีหลักฐานเกี่ยวกับความตรงของการใช้วิธีการประเมินที่แปลเป็นภาษาที่สอง

13. ตรวจสอบการโฆษณาที่ผู้พัฒนากล่าวอ้าง เกี่ยวกับวิธีการประเมิน

การเก็บรวบรวมสารสนเทศและตีความหมายผลการประเมิน

ผู้พัฒนาควรให้สารสนเทศเพื่อช่วยให้ผู้ใช้สามารถบริหารการประเมินและตีความหมายผลการประเมินได้อย่างถูกต้อง

ผู้พัฒนาควร :

1. แนะนำวิธีการบริหารการประเมินให้ชัดเจนและระบุคุณสมบัติของผู้ที่จะทำหน้าที่บริหารการประเมิน

2. ถ้าเป็นไปได้ควรปรับปรุงรูปแบบการประเมินเพื่อให้เหมาะกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือเรียนที่มีความพร้อมด้านภาษาที่ใช้ในการประเมินไม่ดีพอที่จะปฏิบัติตามที่วิธีการประเมินกำหนดไว้

3. จัดเตรียมคำเฉลยและอธิบายกระบวนการให้คะแนนเมื่อผู้ใช้เป็นผู้ใช้คะแนน

4. จัดเตรียมการรายงานผลคะแนนหรือกระบวนการจัดทำกรายงานผลคะแนน ซึ่งบรรยายผลการประเมินอย่างชัดเจนและถูกต้องระบุและอธิบายความเป็นไปได้ที่จะตีความหมายคะแนนผิดพลาดเนื่องจากกระบวนการให้คะแนน (การเปรียบเทียบเกรด ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ คะแนนมาตรฐาน)

5. แสดงหลักฐานเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อผลการประเมิน เช่น อัตราความเร็วในการตอบ กลยุทธ์ในการสอบ เป็นต้น

6. เดือนให้ระงับการใช้คำปกติวิสัยของกลุ่มกับนักเรียนที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของประชากรที่นำมาหาคำปกติวิสัย หรือเมื่อวิธีการประเมินเปลี่ยนแปลงไป

7. อธิบายการหาคะแนนจุดตัดหรือคะแนนผ่านเกณฑ์ และแสดงหลักฐานเกี่ยวกับอัตราการจัดแนกกลุ่มผิดพลาด

8. แสดงหลักฐานเพื่อสนับสนุนการใช้คอมพิวเตอร์ในการให้คะแนนหรือการตีความหมาย ในเอกสารควรระบุหลักการให้คะแนนและการตีความหมาย และความสามารถเทียบเคียงกันได้กับผลการให้คะแนน และการตีความหมาย โดยผู้ตัดสินที่มีความเชี่ยวชาญ

ผู้ใช้ควรทำตามคำชี้แจง วิธีการบริหารการประเมิน และการตีความหมายผลการประเมินที่เหมาะสม

ผู้ใช้ควร:

1. มั่นใจว่าวิธีการประเมินนั้นบริหารโดยบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม หรือภายใต้คำแนะนำของผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

2. เมื่อจำเป็นและเป็นไปได้ ควรใช้รูปแบบการประเมินที่ปรับปรุงให้เหมาะกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือผู้ที่มีความสามารถทางด้านภาษาไม่ดีพอที่จะปฏิบัติตามวิธีการประเมินที่กำหนด ต้องมั่นใจว่าเครื่องมือประเมินที่แปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งดำเนินการโดยบุคคลที่มีความสามารถในการแปลภาษา

3. ทำตามกระบวนการให้คะแนนที่ระบุไว้ในวิธีการประเมิน

4. ตีความหมายคะแนนโดยคำนึงถึงข้อจำกัดของระบบการให้คะแนนที่ใช้ หลีกเลี่ยงการตีความหมายคะแนนผิด เนื่องจากข้อตกลงเบื้องต้นของระบบการให้คะแนนที่ใช้ไม่ถูกต้อง (การเปรียบเทียบเกรด ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ คะแนนมาตรฐาน)

5. ตีความหมายคะแนนโดยพิจารณาถึงอิทธิพลของปัจจัย ความเร็วในการตอบ และกลยุทธ์ในการสอบ

6. ตีความหมายคะแนนโดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มปกติวิสัย หรือกลุ่มเปรียบเทียบกับนักเรียนที่จะประเมิน นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างกระบวนการที่แนะนำกับกระบวนการที่เป็นจริง และความแตกต่างในเรื่องของความคุ้นเคยวิธีการ

ประเมินระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับนักเรียนที่จะประเมิน ควรพิจารณาความต้องการปกติวิสัยระดับท้องถิ่น และถ้ามีความต้องการก็พัฒนาปกติวิสัยท้องถิ่นขึ้น

7. อธิบายวิธีการกำหนดคะแนนจุดตัดหรือคะแนนผ่านเกณฑ์ และอภิปรายถึงความเหมาะสมของคะแนนเหล่านี้ในเรื่องอัตราการจัดแนกกลุ่มผิด

8. ต้องมั่นใจว่าการบริหารการประเมินและการตีความหมายผลการประเมินด้วยคอมพิวเตอร์ มีความถูกต้อง และเหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย ต้องมั่นใจว่าสารสนเทศที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่มีในการรายงานด้วยคอมพิวเตอร์ก็ได้รับการพิจารณา เช่นกัน

9. ปฏิบัติตามนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บและสิทธิในการเข้าถึงผลการประเมิน ต้องมั่นใจว่าแฟ้มข้อมูลคอมพิวเตอร์ ผู้ที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ไม่สามารถเข้าถึงผลการประเมินได้

10. ต้องมั่นใจว่าลิขสิทธิ์และข้อตกลงของผู้ใช้ได้รับการคุ้มครอง

การรายงานผลการประเมินแก่นักเรียน

ผู้พัฒนาหรือผู้ใช้วิธีการประเมิน อาจสื่อสาร โดยตรงกับผู้ถูกประเมิน โดยนักเรียนที่ถูกประเมินและพ่อแม่/ผู้ปกครอง ควรได้รับสารสนเทศที่สมบูรณ์ และนำเสนอด้วยวิธีที่สามารถเข้าใจได้

ผู้พัฒนาวิธีการประเมินหรือผู้ใช้ควร :

1. พัฒนาวัสดุและกระบวนการสำหรับรายงานนักเรียนที่ได้รับการประเมินในด้าน

เนื้อหาของการประเมิน รูปแบบของคำถามที่ใช้ และกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับการตอบ

2. ได้รับคำยินยอมจากนักเรียนหรือพ่อแม่/ผู้ปกครองกรณีที่มีการประเมินมีจุดมุ่งหมายเพื่อการวินิจฉัย และการกำหนดตำแหน่ง

3. ให้สารสนเทศแก่นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครอง เพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมการประเมินหรือไม่ หากมีสิทธิเลือกได้

4. ให้สารสนเทศแก่นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการประเมินทางเลือก ถ้าจัดหาได้หรือเหมาะสม

การควบคุมเก็บรักษาผลการประเมินอาจขึ้นอยู่กับผู้พัฒนาหรือผู้ใช้ควรดำเนินการ ตามขั้นตอน ดังนี้

ผู้พัฒนาหรือผู้ใช้ควร :

1. ให้สารสนเทศแก่นักเรียนหรือพ่อแม่/ผู้ปกครองเกี่ยวกับสิทธิที่จะขอสำเนาเครื่องมือประเมินและคำตอบของนักเรียนให้ทำการประเมินซ้ำให้คะแนนใหม่ หรือการยกเลิกคะแนนและผลการประเมินอื่นๆ

2. ให้ข้อมูลแก่นักเรียนหรือพ่อแม่/ผู้ปกครองเกี่ยวกับระยะเวลาที่ผลการประเมินจะถูกเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูลสภาพการณ์ที่จะรายงานผลการประเมิน และผู้รับผลการประเมิน

3. อธิบายกระบวนการที่นักเรียนหรือพ่อแม่/ผู้ปกครองอาจดำเนินการเพื่อแสดงความกังวลใจเกี่ยวกับการประเมินและความพยายามให้ปัญหาได้รับการแก้ไข

3. จัดเตรียมคำเฉลยและอธิบายกระบวนการให้คะแนนเมื่อผู้ใช้เป็นผู้ใช้คะแนน

4. จัดเตรียมการรายงานผลคะแนนหรือกระบวนการจัดทำกรายงานผลคะแนน ซึ่งบรรยายผลการประเมินอย่างชัดเจนและถูกต้องระบุและอธิบายความเป็นไปได้ที่จะตีความหมายคะแนนผิดพลาดเนื่องจากกระบวนการให้คะแนน (การเปรียบเทียบเกรด ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ คะแนนมาตรฐาน)

5. แสดงหลักฐานเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อผลการประเมิน เช่น อัตราความเร็วในการตอบ กลยุทธ์ในการสอบ เป็นต้น

6. เดือนให้ระวางการใช้ค่าปกติวิสัยของกลุ่มกับนักเรียนที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของประชากรที่นำมาหาค่าปกติวิสัย หรือเมื่อวิธีการประเมินเปลี่ยนแปลงไป

7. อธิบายการหาคะแนนจุดตัดหรือคะแนนผ่านเกณฑ์ และแสดงหลักฐานเกี่ยวกับอัตราการจัดแนกกลุ่มผิดพลาด

8. แสดงหลักฐานเพื่อสนับสนุนการใช้คอมพิวเตอร์ในการให้คะแนนหรือการตีความหมาย ในเอกสารควรระบุหลักการให้คะแนนและการตีความหมาย และความสามารถเทียบเคียงกันได้กับผลการให้คะแนน และการตีความหมาย โดยผู้ตัดสินที่มีความเชี่ยวชาญ

ผู้ใช้ควรทำตามคำชี้แจง วิธีการบริหารการประเมิน และการตีความหมายผลการประเมินที่เหมาะสม

ผู้ใช้ควร:

1. มั่นใจว่าวิธีการประเมินนั้นบริหารโดยบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม หรือภายใต้คำแนะนำของผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

2. เมื่อจำเป็นและเป็นไปได้ ควรใช้รูปแบบการประเมินที่ปรับปรุงให้เหมาะกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือผู้ที่มีความสามารถทางด้านภาษาไม่ดีพอที่จะปฏิบัติตามวิธีการประเมินที่กำหนด ต้องมั่นใจว่าเครื่องมือประเมินที่แปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งดำเนินการโดยบุคคลที่มีความสามารถในการแปลภาษา

3. ทำตามกระบวนการให้คะแนนที่ระบุไว้ในวิธีการประเมิน

4. ตีความหมายคะแนนโดยคำนึงถึงข้อจำกัดของระบบการให้คะแนนที่ใช้ หลีกเลี่ยงการตีความหมายคะแนนผิด เนื่องจากข้อตกลงเบื้องต้นของระบบการให้คะแนนที่ใช้ไม่ถูกต้อง (การเปรียบเทียบเกรด ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ คะแนนมาตรฐาน)

5. ตีความหมายคะแนนโดยพิจารณาถึงอิทธิพลของปัจจัย ความเร็วในการตอบ และกลยุทธ์ในการสอบ

6. ตีความหมายคะแนนโดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มปกติวิสัย หรือกลุ่มเปรียบเทียบกับนักเรียนที่จะประเมิน นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างกระบวนการที่แนะนำกับกระบวนการที่เป็นจริง และความแตกต่างในเรื่องของความคุ้นเคยวิธีการ

ประเมินระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับนักเรียนที่จะประเมิน ควรพิจารณาความต้องการปกติวิสัยระดับท้องถิ่น และถ้ามีความต้องการก็พัฒนาปกติวิสัยท้องถิ่นขึ้น

7. อธิบายวิธีการกำหนดคะแนนจุดตัดหรือคะแนนผ่านเกณฑ์ และอภิปรายถึงความเหมาะสมของคะแนนเหล่านี้ในเรื่องอัตราการจำแนกกลุ่มผิด

8. ต้องมั่นใจว่าการบริหารการประเมินและการตีความหมายผลการประเมินด้วยคอมพิวเตอร์ มีความถูกต้อง และเหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย ต้องมั่นใจว่าสารสนเทศที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่มีในกรัรายงานด้วยคอมพิวเตอร์ก็ได้รับการพิจารณา เช่นกัน

9. ปฏิบัติตามนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บและสิทธิในการเข้าถึงผลการประเมิน ต้องมั่นใจว่าเพิ่มข้อมูลคอมพิวเตอร์ ผู้ที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ไม่สามารถเข้าถึงผลการประเมินได้

10. ต้องมั่นใจว่าลิขสิทธิ์และข้อตกลงของผู้ใช้ได้รับการคุ้มครอง

การรายงานผลการประเมินแก่นักเรียน

ผู้พัฒนาหรือผู้ใช้วิธีการประเมิน อาจสื่อสาร โดยตรงกับผู้ถูกประเมิน โดยนักเรียนที่ถูกประเมินและพ่อแม่/ผู้ปกครอง ควรได้รับสารสนเทศที่สมบูรณ์ และนำเสนอด้วยวิธีที่สามารถเข้าใจได้

ผู้พัฒนาวิธีการประเมินหรือผู้ใช้ควร :

1. พัฒนาวัสดุและกระบวนการสำหรับรายงานนักเรียนที่ได้รับการประเมินในด้าน

เนื้อหาของการประเมิน รูปแบบของคำถามที่ใช้ และกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับการตอบ

2. ได้รับคำยินยอมจากนักเรียนหรือพ่อแม่/ผู้ปกครองกรณีที่มีการประเมินมีจุดมุ่งหมายเพื่อการวินิจฉัย และการกำหนดตำแหน่ง

3. ให้สารสนเทศแก่นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครอง เพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมการประเมินหรือไม่ หากมีสิทธิเลือกได้

4. ให้สารสนเทศแก่นักเรียนและพ่อแม่/ผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการประเมินทางเลือก ถ้าจัดหาได้หรือเหมาะสม

การควบคุมเก็บรักษาผลการประเมินอาจขึ้นอยู่กับผู้พัฒนาหรือผู้ใช้ควรดำเนินการ ตามขั้นตอน ดังนี้

ผู้พัฒนาหรือผู้ใช้ควร :

1. ให้สารสนเทศแก่นักเรียนหรือพ่อแม่/ผู้ปกครองเกี่ยวกับสิทธิที่จะขอสำเนาเครื่องมือประเมินและคำตอบของนักเรียนให้ทำการประเมินซ้ำให้คะแนนใหม่ หรือการยกเลิกคะแนนและผลการประเมินอื่นๆ

2. ให้ข้อมูลแก่นักเรียนหรือพ่อแม่/ผู้ปกครองเกี่ยวกับระยะเวลาที่ผลการประเมินจะถูกเก็บไว้ในเพิ่มข้อมูลสภาพการณ์ที่จะรายงานผลการประเมิน และผู้รับผลการประเมิน

3. อธิบายกระบวนการที่นักเรียนหรือพ่อแม่/ผู้ปกครองอาจดำเนินการเพื่อแสดงความกังวลใจเกี่ยวกับการประเมินและความพยายามให้ปัญหาได้รับการแก้ไข

การดำเนินโครงการประเมินภาคบังคับ :

ในบางสถานการณ์ การบริหารการประเมินถูกกำหนดโดยกฎหมาย ในกรณีเช่นนั้นควรพิจารณาแนวทางต่อไปนี้เพิ่มเติม

ผู้พัฒนาและผู้ใช้ควร :

1. ให้ข้อมูลทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการประเมิน (ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน พ่อแม่/ผู้ปกครอง) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการประเมิน การนำผลการประเมินไปใช้ และผู้รับผลการประเมิน

2. ออกแบบและอธิบายกระบวนการในการพัฒนาและเลือกวิธีการประเมิน การเลือกนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง การบริหารวัสดุ ที่ใช้ในการประเมิน การให้คะแนนและสรุปผล

3. ตีความหมายผลการประเมินตามปัจจัยที่อาจมีอิทธิพลต่อผลการประเมิน ปัจจัยสำคัญ

ที่ควรพิจารณา ได้แก่ ลักษณะของนักเรียน โอกาสในการเรียน ความครอบคลุม และความเป็นตัวแทน ของวิธีการประเมินในเรื่องผลลัพธ์ ที่จะถูกรายงาน

4. ระบุกระบวนการสำหรับการรายงานการจัดเก็บผลการประเมิน การกำหนดสถิติ ผู้เข้าถึงผลการประเมิน และการทำลายผลการประเมิน

5. มั่นใจว่ารายงานและคำอธิบายผลการประเมินสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการประเมิน ความตั้งใจในการนำผลการประเมินไปใช้ และการวางแผนเข้าถึงผลการประเมิน

6. จัดทำรายงานและคำอธิบายผลการประเมินที่ผู้รับผลการประเมินสามารถเข้าใจได้ง่าย ถ้าจำเป็นควรใช้วิธีการรายงานหลายแบบให้เหมาะกับผู้รับผลการประเมินที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

Principles for Fair Student Assessment Practices for Education in Canada. (1993). Edmonton, Alberta: Joint Advisory Committee.

Code of Fair Testing Practices for Education. (1988). Washington, D.C.: Joint Committee on Testing Practices.

Standards for Teacher Competence in Educational Assessment of Students. (1990). Washington: D.C.: American Federation of Teachers, National Council on Measurement in Education, and National Educational Association.

